

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 4. Deus, etiam cum dormire videtur, pro nobis vigilat; quod exemplo, in
nauis dormientis Christi planum fit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

bis nihil facientibus, à capite nostro pericula amoliuntur. At nos ingrati, rarò hanc & Dei prouidentiam, & Angeli curam agnoscimus, aut vndecumque agnitam, sæpe non pluris, quàm somnium (vt initio Petrus) aut nebulam, in pariete, æstimamus.

§. IV.

Deus, etiam cum dormire videtur, pro nobis vigilat; quod exemplo, in nauis dormientis Christi planum fit.

Quid quòd non solùm, homine dormiente, Deus pro eo vigilet, sed vigilet etiã tum, quando homini aut dormire videtur, aut dormitare? Quod fanè, sicut ostendit, quando iustitię suæ iram ostendit, & excitatus est tanquã dormiens, tanquam potens crapulatus à vino & percussit inimicos suos; ita etiã patefecit, quando, in summo rerũ cardine, homines versabantur. In lacu, seu stagno Genesareth, ob magnitudinẽ, maris nomen sortito, non triremem, sed exiguam atque piscatoriã cymbam nacti discipuli cum Christo uehebantur. Ibi Christus, non simulato, vt quidam putant, sed vero naturalique, quamuis, credibiliter, voluntario & procurato somno dormiebat. *Et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut nauicula operiretur fluctibus.*

Psal. 77.
65.

Matth. 8.
24.

Luc. 8.22.

Actibus. Crediderim etiam, non casu, aut natura, sed consilio prouidentiaque Christi, tempestatem exortam, vt Apostolis, & diffidentia sua innotesceret, & Magistri dormientis quoq; cognita fieret vigilantia. Sæuiente igitur vento, & procellis in nauim insipientibus, bene madidi vectores *accesserunt ad eum discipuli eius, & suscitauerunt eum, dicentes: Domine salua nos, perimus.* Desertim vndique meritò, vt saluarentur, confugerunt ad Saluatorem: nulla enim alia est tam sacra anchora. Et tamen eos increpans ait: *Quid timidi estis, modica fidei?* Ita legimus, Iulium Cæsarem naui vectum, cum nautam videret metuentem, dixisse: *Cæsarem vehis, & times?* quasi Cæsari, in vndis, nihil posset aduersi contingere. Non Cæsar, sed Christus erat vndarum Dominus, qui discipulos suos non reprehendit, quòd ad eum, in extremo discrimine, confugerent, sed quòd, eo præfente, licet dormiente, timidi essent, ac trepidarent, & non potiùs crederent, eum dormientem vigilare, atque non secus, ac si apertis, leonis more, oculis foret, omnia intueri. Vt tamen discerent, quantum opis sit fitum in illo, ijs, qui ad eum clamant, vel iam iam perituri: *Tunc surgens imperauit ven-*

84 Cap. III. Alia noui Testamenti exempla

tis & mari, & facta est tranquillitas magna. Nullus vnquam fingitur à Poëtis Neptunus cœlum tempestatesque tam potenter imperando serenauisse. Nam etsi nec venti audiunt, nec mare, nec morbi; tamen ita obediunt ei, ac si audirent, imperiũque eius intelligerent: quo pacto etiam surdi, & mortui vocem eius audierunt. Certè tempestates atque morbi sæpe per malos spiritus immittuntur, quos Dauid vocat, *immisiones per angelos malos*; igitur increpat ventos Christus, ijsque imperat, ac si malis spiritibus loqueretur. Sunt enim Aquilones, & pestes, & dæmones, in eius potestate.

Psal. 77.
49.

§. V.

D. Catharina Senensi Christus maxime adfuit, cum maxime abesse videretur.

Nihil proinde nobis, præsentem Christo, est metuendum. Etsi absens videatur, adest; vti S. Catharinæ Senensi tentatæ & interroganti: *Ubi eras?* respondit, se cum illa fuisse, & pugnam victoriamque illius spectauisse. Libet verbatim referre vtilissima tentatis documenta, quæ in vita illius ponit Raimundus ista: *Cum virgo Catharina Senensis,*

Raimund.
in vita S.
Cathari-

multas, à demonum insectatione, molestias, pro nomine Salvatoris, pateretur, illis fugatis, lux

cœli